

מ"ת 7137/02/16 - בן בדרם נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 7137-02-16 מדינת ישראל נ' בדרם (עציר)
תיק חיצוני: 57912016

בפני	כבוד השופטת ענת חולתא
מבקש	בן בדרם (עציר)
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

המבקש באמצעות עו"ד חן בן חיים

המשיבה באמצעות עו"ד הגר אלמגור וכסמן

החלטה

בפניי בקשה לעיון חוזר במעצרו של המבקש עד תום ההליכים נגדו.

רקע

1. נגד המבקש הוגש ביום 3.2.16 כתב אישום ולפיו ביום 5.1.16 הגיע יחד עם אדם נוסף לבית המתלון במושב אמונים והתפרץ יחד איתו אל הבית על ידי פתיחה בכח של חלון חדר המגורים.

על פי כתב האישום המתלון (להלן - משה) הוזעק אל המקום על ידי שכנה שהבחינה בפריצה ואז זיהה את המתלון כשהוא יוצא מחלון חדר הבית, בעוד האחר ממתין בסמוך לבית.

המתלון פנה אל המבקש ושאל אותו למעשיו ואז השיב לו המבקש: "זה הבית של פינטו והוא חייב לנו כסף". המתלון השיב, כי אין מדובר בבית של פינטו. אל המקום הגיע אחיו של המתלון (להלן - אילן) שהבחין בנעשה והתקשר למשטרה. המבקש אמר למתלון שמדובר בטעות וביקש שלא יתקשר למשטרה.

המבקש והאחר נכנסו לרכב וניסו להימלט מהמקום תוך שהמבקש נוהג בנהיגה מהירה, אך המתלון העמיד את רכבו בנתיב ההימלטות. המבקש והאחר עקפו את רכבו של המתלון, תוך שהם פוגעים בו ונמלטו מהמקום.

ביום 26.1.16 הגיעו שוטרים לבית המבקש ושאלו לפרטיו. המבקש התחזה להיות אחיו. בסמוך לכך ביקשו

השוטרים מהמבקש שיתלווה אליהם ובתגובה הוא דחף אותם וסירב לכך. בהמשך, איים המבקש על השוטרים באומרו: "בואו אתם רוצים מכות, אני אתהפך עליכם, אם אתם עוצרים אותי אני משחרר את הכלבים" תוך שהוא קורא לאביו שישחרר את הכלבים. בהמשך, השתלטו השוטרים על המבקש, אזקו אותו ועצרו אותו.

2. בגין המעשים הללו מיוחסות למבקש העבירות הבאות:

התפרצות לבית מגורים במטרה לבצע עבירה; הכשלת מעצר או חיפוש חוקי; נהיגה פוזת של רכב; קשירת קשר לביצוע פשע; חבלה במזיד ברכב; אימים; התחזות כאדם אחר במטרה להונות.

3. עם כתב האישום נתבקש מעצרו של המבקש עד תום ההליכים נגדו. לאחר שניתן בעניינו של המבקש תסקיר שירות המבחן החליט בית המשפט ביום 13.3.16 על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים. במסגרת הליך זה הסכים בא כוחו דאז של המבקש לקיומן של ראיות לכאורה.

הבקשה

4. ביום 11.7.16 הוגשה בקשה זו, באמצעות באת כוחו דהיום של המבקש. בהתאם להחלטת בית המשפט (כב' השופט דהאן) הוגשה הודעה המפרטת את טענות המבקש לגבי כרסום בראיות בעניינו, בצירוף מסמכים מתיק החקירה. המדינה לא הגישה תגובה מכתב בטעמה, כאמור בהחלטת בית המשפט. ביום 25.7.16 התקיים דיון בפניי, ובעקבותיו ניתנת החלטה זו.

5. טענות המבקש הן כדלקמן:

א. המדינה פעלה בדרך של אכיפה סלקטיבית משנמנעה מלזמן לחקירה שני חשודים נוספים אשר זוהו על ידי המתלונן משה במסדר זיהוי תמונות. המדובר בשני מתלוננים שאינם מופיעים במידע המודיעיני. בידי המדינה היתה אפשרות לברר את זהות ה'אחרים' באירוע אך היא נמנעה מלעשות כן. על כן בכוונת המבקש לטעון לבטלות האישום בעבירת ההתפרצות במסגרת ההליך העיקרי.

ב. חומר חקירה זה נמסר לב"כ המבקש רק לאחרונה ומן החומר שהועבר מלכתחילה ניתן היה לסבור, כי המתלונן משה זיהה את המבקש בלבד. המסמכים נמסרו לב"כ המבקש רק בעקבות בקשה שהוגשה לפי סעיף 74 לחסד"פ ומסמכים אלה לא היו בפני בית המשפט עת הורה על מעצרו עד תום ההליכים.

ג. העובדה שהמדינה "אינה מאמינה" למתלונן משה בעניין זיהוי את השניים האחרים שומטת את הבסיס גם לגבי זיהוי של המבקש על ידי אותו מתלונן.

ד. נפל פגם בכך שהמדינה לא ערכה פרוטוקול של מסדר הזיהוי בו זוהו על ידי המתלונן חשודים נוספים, והוא אף לא נשאל בחקירתו לגבי זיהוי החשודים הנוספים. אף אין הסבר, מדוע לא בוצע למתלונן אילן מסדר זיהוי לחשוד השלישי, על פי המידע המודיעיני. פגמים אלה מלמדים על מגמתיות החקירה ואכיפה סלקטיבית.

ה. לא ברור מדוע נבדקו רק שניים מתוך חמישה בדלי סיגריה שנתפסו ברכב.

ו. אין לסמוך על הראיה בדמות הימצאות ט.א. של המבקש על גבי דיסק שנמצא ברכב, שכן התברר שאין קיים תיק עבודה של המעבדה.

ז. מן העובדה שהמידע המודיעיני, על פי הפרפראזה שנמסרה למבקש, נמסר רק כשבועיים לאחר

האירוע בצירוף העובדה, שכבר בשעה 11:35 נתבקש עיכובו של המבקש למדה ב"כ המבקש על קיומו של חומר מודיעיני נוסף שדבר קיומו לא הובא בפניו ואף הוכחש קיומו במסגרת בקשה שהוגשה לפי סעיף 74 לחסד"פ. המבקש מדגיש, כי בעל הרכב, שעל פי הטענה מסר את רכבו למבקש ואשר נעשה בו שימוש במהלך האירוע, נחקר בין השעות 11:50 ו- 12:40. משכך, אין הסבר הכיצד נתבקש עיכובו של המבקש עוד קודם לחקירתו של בעל הרכב והדבר מעיד על כך שכן קיים מידע נוסף, או לחלופין, ש"המשטרה קודם סימנה את המטרה ובנתה את התיק".

6. ב"כ המבקש עמדה על התקופה הארוכה בה שוהה המבקש במעצר ועל כך, ששמיעת ההוכחות בתיק קבועה לעוד מספר חודשים. לדעת ב"כ המבקש, במצב הראייתי הקיים מלכתחילה לא היה אמור להיות מוגש תסקיר ועל כן על בית המשפט לשחרר את המבקש לחלופה המוצעת - תחת פיקוחם של שכנתו, אחיו וגיסתו - על אף התסקיר ה"שלילי" הקיים בתיק ותוך התעלמות ממנו. לשאלת בית המשפט הבהירה ב"כ המבקש, כי המבקש אינו מעוניין בתסקיר נוסף אלא בשחרור לחלופה המוצעת שלא תיבדק.

7. כאמור, המדינה לא הגיבה בכתב לבקשה. במהלך הדיון טענה המדינה כדלקמן:

א. בא כוחו של המבקש הסכים לקיומן של ראיות לכאורה.

ב. חקירה האירוע התנהלה בהתאם למידע מודיעיני ולפיו המבקש ושניים נוספים שזהותם ידועה ביצעו את ההתפרצות ונמלטו עם הרכב. שלושת החשודים שהוזכרו במידע נחקרו ורק המבקש נעצר שכן הוא היחיד משלושתם שזוהה במסדרת זיהוי תמונות ושנאספו לגביו די ראיות.

ג. לא נחקרו השניים הנוספים שזוהו במסדר זיהוי תמונות על ידי המתלונן שכן למשטרה היה ברור שמדובר בזיהוי מוטעה, ומדובר במי שלא נזכר במידע המודיעיני. לכן החליטה המשטרה שלא לבצע פעולות חקירה מיותרות. המדינה הציעה, אם יסכים המבקש לכך, לחקור את אותם שניים כעת ובכך לרפא את ה'פגם'. לטענת המדינה, משלא התעורר חשד אמיתי ביחס לאותם שניים אחרים, אין מדובר באכיפה סלקטיבית. נטען, כי מסדרי הזיהוי בוצעו בנוכחות סניגור.

ד. למדינה אין תשובה מדוע נדגמו רק 2 מתוך 5 בדלי הסיגריה שנמצאו ברכב.

ה. לענין טביעות האצבע נטען, כי על אף זיהוי ראשוני של טביעות אצבע לא נתקבלה בסופו של דבר לתיק חוות דעת סופית ועל כן המדינה אינה מסתמכת כלל על ראיה מסוג זה.

ו. המדינה חוזרת על עמדתה, כי ככל הידוע לה אין מידע מודיעיני רלוונטי נוסף שלא נמסר להגנה. המדינה טענה, כי מועד מסירת המידע המודיעיני הוא פרט חסוי ועל כן אינה מאשרת את טענת המבקש כי מדובר במידע שנמסר מספר שבועות לאחר האירוע.

ז. המדינה עותרת להעברת כל הטענות שעניינן המידע המודיעיני לדיון במסגרת העתירה לגילוי ראיה חסויה הקבועה בפני המותב העיקרי, אז יוכל קצין החקירות לספק תשובות על סמך מה ביקש את עיכובו את המבקש כבר בשעה 11:35 ביום האירוע.

ח. לאחר בדיקה נוספת מסרה ב"כ המדינה, כי המתלונן משה ואחיו אילן מסרו כבר במעמד האירוע את מספר הרכב בו נעשה שימוש באירוע. בבירור שנערך על ידי החוקר אלי אמין ביחס למספר רכב זה עולה שמו של בעל הרכב, אשר מספר ימים קודם לכן הגיש תלונה במשטרה בה מסר את שמו של המבקש כמי שנטל ממנו את הרכב ולא החזיר אותו. לאור המידע הראייתי שהיה בפני המשטרה כי

המבקש עושה שימוש ברכב זה נתבקש עיכובו וכי רכב מוכרז במערכת. בנוסף, מפנה המדינה להודעתו של מר משה לוי, מעסיקו של בעל הרכב, המוסר כי כבר בשעה 10:00 ביום האירוע התקשר אליו חוקר משטרה וביקש לזמן את בעל הרכב לחקירה.

8. בתשובת המבקש לטענות המדינה נמסר:

- א. אין בהודעת בעל הרכב כל התייחסות לטענת גניבת רכבו על ידי המבקש.
- ב. המעסיק של בעל הרכב נחקר רק שעות לאחר האירוע ולא בשעה הנטענת. בשיחת הטלפון עמו לא הוזכר כלל שמו של המבקש.
- ג. יש להתפלא על עמדת המדינה שעל סמך מידע מודיעיני החליטה לפתוח או לא לפתוח בחקירה כנגד חשוד כזה או אחר, נוכח אי קבילותו של מידע מודיעיני במסגרת התיק העיקרי.

דיון והכרעה

9. לאחר שעיינתי היטב בטענות המבקש, במסמכים שצורפו לבקשה ובתיק החקירה אין בידי לקבל את הבקשה ולשחרר את המבקש לחלופת המעצר המוצעת. כפי שיפורט להלן, אין מתקיימת במקרה זה עילה לעיון חוזר בהתאם לסעיף 52 לחוק המעצרים, מאחר שלא נתגלו עובדות חדשות ולא נשתנו הנסיבות מאז ניתנה ההחלטה. למעלה מן הצורך בחנתי את הטענות גם לגופו של עניין ולא מצאתי כי הן מכרסמות בתשתית הראייתית הלכאורית בעניינו של המבקש, באופן המצדיק להיענות לבקשה, קרי - שחרור המשיב לחלופת מעצר בהיעדר המלצה של שירות המבחן.
10. אף חלוף הזמן יכול להוות עילה לעיון חוזר על פי סעיף 52 הנ"ל. במקרה זה, אפשר שחלוף הזמן יכול היה להצדיק בדיקה מחודשת של אפשרות השחרור בחלופה על ידי שירות המבחן. ואולם, לא נתבקשתי לעשות כן במקרה זה.

גיליון של עובדות חדשות או שינוי הנסיבות

11. הבקשה במקרה זה אינה מבוססת על טענת כרסום 'רגילה', שבה במהלך ניהול המשפט מתברר כי חל שינוי במצב הראייתי המחייב את בחינת התשתית הראייתית שבבסיס החלטת המעצר. המדובר בטענת כרסום המועלית בשלב זה של הדיון בעקבות חילופי הייצוג ולאחר שבאת כוחו הנוכחית בחרה לפעול ביחס להגנתו של המבקש באופן אחר מזה של קודמה בתפקיד. ההלכה בעניין זה היא, כי החלפת סניגור אינה מהווה עילה לעיון חוזר.
12. כאמור, עניינה של הבקשה בשתי טענות עיקריות - טענה הנוגעת לאופן התנהלות המשטרה אגב מסדרי הזיהוי שביצע המתלונן משה ואי נקיטת פעולות חקירה אחרות ביחס לשניים האחרים שזוהו על ידו; וטענה הנוגעת לאופן התנהלות המשטרה אגב ההחלטה לעכב את המבקש כבר ביום האירוע בשעה 11:35.
13. ביחס לטענה הראשונה נטען, כי חומר הראיות המבסס את הטענות נמסר לב"כ המבקש רק לאחרונה בעקבות בקשה שיזמה לפי סעיף 74 לחסד"פ. עיון בבקשה לקבלת חומר חקירה שהגישה ב"כ המבקש מלמדת, כי דבר קיומם של מסדרי הזיהוי הנוספים היה ידוע אלא שנטען כי במסמכים הנוגעים למסדרי הזיהוי חסרות התמונות שהוצגו למתלונן ודבריו ביחס לזיהוי. המדינה מסרה בתגובתה לבקשה לעיון בחומר

חקירה, כי מדובר בחומר חקירה הקיים בתיק, ולנוחיות ב"כ המבקש צורפו שוב המסמכים גם לתגובה. המסמכים אכן מתויקים בתיק החקירה שנמסר לעיוני. עיון בהם מלמד, כי סניגור מטעמו של המבקש נכח במסדרי הזיהוי. משמע, דבר קיומם של מסדרי הזיהוי והתנהלות המתלונן בהם היו ידועים עוד בשלב החקירה. לאור זאת, אין מדובר בעובדות חדשות שנתגלו או בנסיבות חדשות, כדרישת החוק. אף לא מצאתי כי נפל פגם בהתנהלות המאשימה בעניין זה. גם המסמך שעניינו בדיקת בדלי הסיגריות שנמצאו ברכב עמד לעיון בא כוח המבקש עת הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ועל כן, אין מדובר בעובדה חדשה. יוזכר, כי ד.נ.א. של המבקש נמצא על אחד הבדלים שנבדקו ואולם הטענה היא, כי לא נבדקו כל הבדלים באופן שלא אפשר את קשירתם של חשודים אחרים לאירועים.

14. ביחס לטענה השנייה שלעיל לא יכולה להיות מחלוקת, כי לא נוספה עובדה חדשה או מסמך חדש שלא היה קיים בתיק עם הגשת כתב האישום. הודעת המדינה במענה לבקשה לעיון בחומר חקירה, כי אין בתיק ידיעה מודיעינית נוספת אינה מהווה עובדה חדשה, אלא הצהרה נוספת המאשרת את המצב הראייתי בתיק מלכתחילה.

15. בנסיבות אלה, אין מנוס אלא לקבוע כי השינוי היחיד שחל בנסיבות הוא החלפת הייצוג והשינוי באופן ניהול הייצוג על ידי המבקש באמצעות באת כוחו דהיום. על כן, אין עילה לקיום עיון חוזר בשאלת התשתית הראייתית שבבסיס החלטת המעצר. די היה בכך להביא לדחיית הבקשה. למעלה מן הצורך ולמען הזהירות, אתיחס להלן גם לטענות לגופו של עניין.

טענת אכיפה סלקטיבית

16. המבקש טוען, כי קמה לו טענת אפליה ואכיפה סלקטיבית נוכח אי חקירתם של שניים אחרים, בנוסף למבקש, שזוהו על ידי המתלונן משה במסדרי זיהוי תמונות. המדינה טענה בעניין זה, כי השניים האחרים לא נחשדו באופן סביר במעורבות באירוע ולפיכך לא מצאה לנכון לפתוח נגדם בחקירה, חרף זיהויים על ידי המבקש. הוסבר, כי שמו של המבקש ושל שני חשודים נוספים עלה במידע מודיעיני מהימן. שני החשודים הנוספים נחקרו שוחררו משלא נתבסס נגדם החשד בראיות מספיקות. כנגד המבקש נאספו ראיות נוספות - ובעיקר ראית ד.נ.א. שנמצאה על בדל סיגריה ברכב וראיות על שימוש ברכב, באופן שאינו מתיישב עם גרסתו. בנוסף, נחשד המבקש גם בביצוע עבירות נוספות, כמפורט לעיל.

17. החלטת המשטרה לנהל את החקירה ולברור את פעולות החקירה שיבוצעו בהתאם למידע מודיעיני שנתפס על ידה כמהימן היא החלטה סבירה ומדובר בשיקול ענייני שאינו מקים טענת אפליה למבקש - ודאי לא בדרגה ובאופן המצדיקים מתן סעד בהליך הדיוני בו אנו מצויים. מחובתה של היחידה החוקרת לברור את פעולות החקירה, למקדה ולנהל אותה באופן רציונאלי, ודאי מקום בו החשוד עצור וקיים פיקוח שיפוטי הדוק אחר מעצרו ואופן ניהול החקירה. הלכה היא, כי בתי המשפט, ודאי בשלב הדיוני של בחינת התשתית הראייתית לצורך מעצר, בוחנים את ה"יש" ולא את ה"אין" ועל כן גם טענות למחדלי חקירה המוכרות בפסיקת בתי המשפט ככאלה העשויות להקים סעד לנאשם - דינן להתברר במסגרת ההליך העיקרי ולא בשלב המעצר. במקרה זה, לא שוכנעתי, כי מדובר ב'מחדלי חקירה' כלל ואולם פתוחה הדרך בפני המבקש למצות טענותיו בעניין זה במסגרת ההליך העיקרי וחקירת אנשי המשטרה.

18. אין מחלוקת, כי בהתקיים אפליה פסולה בין עניינו של נאשם ובין ענינם של אחרים, הדבר עשוי להקים זכות לסעד מתאים. אין בהחלטות שהוגשו על ידי ב"כ המבקש בעניין זה לתמוך בטענתו כי במקרה זה

קיימת אפליה פסולה המקימה לו זכות לסעד, ודאי שלא בשלב זה של ההליך: בש"פ 3779/15 **וולניק** עניינו אבחנה בין שני עצורים באותה פרשה מבחינת נסיבותיהם האישיות לצורך שאלת שחרור בחלופה טרם קבלת תסקיר; מת (נצ') 12-10-12563 **סעדי** עניינו החלטה שלא להגיש כתב אישום נגד מעורב נוסף שנאספו בעניינו ראיות מספיקות. אף שם, קבלת טענת האפליה נתווספה לקיומו של המלצה לשחרור בתסקיר ושני העניינים יחד הובילו להחלטת שחרור בתנאים. ההחלטה בבש"פ 7148/12 **כנאנה** תומכת להבנתי דווקא בדחיית הבקשה: ראשית לכל, בית המשפט מונה בהחלטה זו את שלושת הסוגים המוכרים השונים של טענת "אכיפה בררנית". טענת אפליה נוכח החלטת היחידה החוקרת כי בעניינו של פלוני לא מתקיים חשד סביר המצדיק פתיחה בחקירה אינה מוכרת כלל כ"סוג" של טענה הראויה להישמע. ויודגש, אין מדובר בטענה לאפליה בין חשודים שונים בעצם ההחלטה על העמדה לדין, אלא בטענה לאפליה בין חשודים 'פוטנציאליים' בשלב המקדמי של תכנון החקירה (וראו בפסקה 12 להחלטה). בנוסף, המקרה שבפנינו אינו בא בגדר אותם מקרים, "מתכונת מוגבלת" כלשונו של בית המשפט, אשר יצדיקו דיון והכרעה בטענת אכיפה בררנית במסגרת הדיונית של המעצר: אין מדובר בטענה חוקתית, או בטענה עקרונית המנותקת מן הצורך להעמיק בחומר הראיות ולקבוע ממצאים עובדתיים וממצאי מהימנות. דיון בטענות המבקש מצריך בירור עובדתי מעמיק, שמיעת עדויות גורמי החקירה לגבי ההחלטות והשיקולים שנתקבלו במקרה קונקרטי, לרבות פרטים הנוגעים לזהות אותם 'אחרים' שזוהו על ידי המתלונן. דיון מסוג זה לא ייעשה בשלב הדיוני בו אנו מצויים.

טענה לפגיעה במשקל הזהיו

19. טענת המבקש, כי יש בעצם זיהויים של 'אחרים', אותו מגדירה המדינה כטעות בזיהוי, כדי להשליך על אמינות ומהימנות זיהוי על ידי המתלונן, הינה טענת מהימנות ומשקל מובהקת שאין בה לכרסם בתשתית הראייתית הלכאורית בשלב המעצר ודינה להיבחן על ידי המותב העיקרי. אין בידי לקבל את הטענה, כי עצם זיהוי ה'אחרים' על ידי המתלונן "שומט את הקרקע" מתחת זיהוי על ידי המתלונן. הדברים ודאי נכונים גם נוכח הראיות הנוספות הקושרות את המבקש לאירועים. לעניין זה יוזכר, כי על פי חומר הראיות המצוי בתיק, המתלונן פגש במבקש ממש במהלך האירוע. אף אין טענה להיכרות מוקדמת בין השניים או למניע אצל המתלונן להפליל את המבקש דווקא.

טענה בדבר חוסר במידע מודיעיני

20. כאמור, המדינה הצהירה כי על פי הידוע לה אין בנמצא מידע מודיעיני נוסף בתיק.

21. עיינתי בהסבר שמסרה המדינה לעניין הרקע להחלטה לעכב את המבקש כבר ביום האירוע בשעה 11:35. לעניין זה יובהר, כי אין לקבל את טענת המדינה בנוגע למועד מסירת המידע המודיעיני הקיים בתיק. בפרפראזה שנמסרה למבקש, ואשר צורפה כנספח לבקשה, עולה באופן מפורש כי המידע מתייחס לאירוע מלפני מספר שבועות. מוטב היה לולי נטענה הטענה כפי שנטענה לפרוטוקול, ללא בדיקה ושימת לב לפרטים. הדברים נאמרים במיוחד, מקום בו ב"כ המבקש טרחה וצירפה לטיעונה הכתוב את חומר הראיות עליו הסתמכה והמדינה החליטה על דעת עצמה שלא להגיב בכתב לבקשה, כאמור בהחלטת בית המשפט.

22. לגופו של עניין, עולה מתיק החקירה כדלהלן:

א. בדו"ח הפעולה של השוטר דב צור מיום האירוע בשעה 09:13 (מסמך א' בתיק החקירה) ומשעה

09:57 (מסמך ח') עולה כי פרטי הרכב הנמלט מן המקום נמסרו על ידי המתלונן כבר בזירה.

ב. מדו"ח הפעולה של השוטר אליהו שירן משעה 09:16 (מסמך ט') עולה כי פרטי הרכב שנמסרו על ידי המתלונן נבדקו ונמצא שם הבעלים (אהוד אלחרט) וניתנו הוראות לאיתורו.

ג. הודעת המתלונן משה מיום האירוע בשעה 09:35 בה נרשמו פרטי הרכב.

ד. מסמך לב' עניינו עימות שנערך בין המבקש ובין בעל הרכב אלחרט ובין היתר עולה ממנו, כי לאחר האירוע ביום 5.1 בבוקר, התקשר החוקר אל בעל הרכב ואמר לו שרכבו היה מעורב באירוע וזימן אותו לחקירה במשטרה.

ה. הודעת אלחרט (אלחדד) במשטרה מיום 5.1.16 בשעה 11:50 בה מסר את שמו של המבקש כמחזיק ברכב. נטען, כי השכיר את רכבו למבקש, אך המבקש עדיין לא החזיר את הרכב. אלחרט מפנה לתכתובות עם המבקש בהם נתבקש להחזיר את הרכב. כן מסר בהודעתו, כי לאחר פניית חוקר המשטרה אליו באותו הבוקר יצר קשר טלפוני עם המבקש, אף שלח לו הודעה - הדבר היה בשעה 09:52.

ו. מסמך יז' בתיק החקירה עניינו תכתובות שבין המבקש לבעל הרכב מיום 2.1-3.1 ולפיהן המבקש לא החזיר את הרכב לבעליו על אף פניותיו והודעה של הבעלים כי הרכב מוכרז כגנוב. כן הודעה ששלח למבקש ביום האירוע בשעה 09:52. בין היתר נאמר בהודעה "אל תסבך אותי סתם אני לא מתאים לי הדברים האלה".

ז. מזכר של השוטר אורן חזן (מסמך ב') ולפיו ביום 5.1.16 שעה 11:35 נתבקש על ידי החוקר אלי אמין לעכב את המבקש לחקירה בביתו. בשיחה עם אביו של המבקש נמסר, כי המבקש אינו בבית. בשיחת טלפון באותו מעמד בין השוטר למבקש הבטיח המבקש כי יגיע בהקדם לתחנת המשטרה.

אכן, כטענת ב"כ המבקש, אין בתיק החקירה תיעוד ישיר לשיחת הטלפון שנערכה בין החוקר ובין בעל הרכב או תיעוד להגשת תלונה במשטרה כנגד המבקש על ידי בעל הרכב. הדברים נלמדים אך בעקיפין. גם בעניין זה מוטב היה לו דייקה המדינה בטיעוניה בפניי ולו נסמכו טענותיה על עיון בתיק ועל הפנייה למסמכים. לא בכדי ניתנה החלטת בית המשפט המורה לצדדים למצות טיעוניהם בכתב עובר לקיום הדיון. ב"כ המבקש עשתה כן בצורה מפורטת ומדויקת. המדינה נמנעה מקיום החלטת בית המשפט ואף לא נערכה להצגת טיעון סדור, ברור ומדויק לטענות הברורות והמפורשות שהועלו בבקשה. כך או כך, בחנתי בעצמי את תיק החקירה כולו תוך מתן תשומת לב מדוקדקת לטענות המבקש. המסמכים המפורטים לעיל מלמדים לכאורה, כי היה קיים מידע ראיתי הקושר את המבקש לאירוע עובר לשעה 11:35. על כן, דין הטענה להידחות לגופו של עניין לעניין זה. טענות המבקש מעבר לכך, תוכלנה לעלות ולהתברר במהלך חקירת העדים.

סוף דבר

23. נוכח כל האמור לעיל אני דוחה את הבקשה - הן מחמת שלא מתקיימים המצדיקים עיון חוזר על פי הוראת החוק והן לגופו של עניין.

24. תיק החקירה מוחזר למדינה באמצעות ב"כ המדינה באולם.

ניתנה היום, כ"ב תמוז תשע"ו, 28 יולי 2016, במעמד הצדדים.